

T-Mobile Czech Republic a.s.
Tomíčkova 2144/1
148 00 Praha 4

Váš dopis značka / ze dne

Naše značka
466/VZ/16

Vyřizuje / linka
Ing. Leško/2250

Karlovy Vary
12. 4. 2016

VEŘEJNÁ ZAKÁZKA: "Poskytování telekomunikačních služeb"

Zadavatel v souladu s ustanovením § 111 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)

ROZHODUJE O NEVYHOVĚNÍ NÁMITKÁM

podaným k výše uvedené veřejné zakázce zadávané v centrálním otevřeném řízení zadavatelem: Karlovarský kraj, sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, IČO 70891168 (dále jen „zadavatel“). Zadavatel výše uvedené veřejné zakázky obdržel dne 4. 4. 2016 od uchazeče T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4, IČO 64949681 (dále jen „stěžovatel“) námitky proti zadávacím podmínkám na veřejnou zakázku s názvem "Poskytování telekomunikačních služeb" v souladu s ustanovením § 110 zákona.

Zadavatel přezkoumal oprávněnost námitek a dospěl k následujícímu závěru:

Ad a) Námitky ohledně vlastní specifikace datových služeb

Stěžovatel napadá požadavek na „připojení k internetu technologii přenosu dat GPRS/EDGE/UMTS/LTE s rychlostí download nad 512 kb/s“, přičemž mu není jasné, zda jde o teoretickou nebo reálnou rychlost, ani jak bude zadavatel posuzovat splnění tohoto parametru uchazeči při hodnocení nabídek. Kritizuje nedosažitelnost rychlosti u některých technologií, postrádá sankci za nesplnění rychlosti.

Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, jaké technologie připouští. Výčet je natolik široký, že umožnil podat nabídku všem operátorům, kteří v ČR provozují vlastní síť GSM. Ničeho jiného zadavatel nechtěl dosáhnout. Kvalitativní požadavek na technologii přenosu dat GPRS/EDGE/UMTS/LTE s přenosovou rychlostí (download nad 512 kb/s) je definován zcela jasně. Stanovení minimální přenosové rychlosti nepovažuje zadavatel za neurčitý, rozporuplný či nesrozumitelný požadavek, který by mohl stěžovatele omezit, nebo znevýhodnit ve vypracování nabídky.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel je subjekt podnikající dlouhodobě v oblasti telekomunikací, jsou mu tyto technické specifikace velmi dobře známé a sám je též používá.

Podle ustanovení § 110 odst. 7 zákona v námitkách musí stěžovatel uvést, v čem spatřuje porušení zákona. Zde zadavatel rozeznal pouze tolik, že stěžovatel snad považuje zadávací dokumentaci za neúplnou a že by namítaným porušením zákona mělo být nedodržení § 44 odst. 1 zákona. Avšak toto ustanovení ukládá zadavateli poskytnout údaje v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky; tuto povinnost zadavatel splnil, o čemž svědčí zpracované a podané nabídky jednotlivých uchazečů, včetně samotného stěžovatele.

Zadavatel se neztotožňuje s názorem stěžovatele, že zadávací dokumentace je neurčitá a rozporuplná. Zadavatel zpracoval technickou dokumentaci zcela v souladu se svými potřebami a to tak, aby umožnil širšímu okruhu zájemců se účastnit zadávacího řízení a to tím, že stanovil minimální požadavky na plnění: *“na připojení k internetu technologií přenosu dat GPRS/EDGE/UMTS/LTE s rychlostí download nad 512 kb/s“*.

Námítku stěžovatele zadavatel neakceptuje.

Ad b) Námítky ke specifikaci požadavků na pokrytí mobilními (hlasovými i datovými) službami

Zadavateli je známá úroveň pokrytí a dostupnost služeb jednotlivých operátorů, kteří na území ČR provozují vlastní síť GSM a tato úroveň je pro zadavatele dostačující. Soutěžní prostředí, v němž působí pouze tři operátoři s vlastní sítí, je vyhovující, ale z pohledu zadavatele nikoli vynikající. Zadavatel ho nehodlá zhoršovat tím, že by svými požadavky na pokrytí znemožnil podat nabídku uchazeči poskytujícímu služby na některé z těchto tří sítí, když zadavatel pro to nemá žádný objektivní důvod a pokrytí kteréhokoli operátora GSM uspokojuje jeho potřeby. Z pohledu zákona, ani z hlediska svých potřeb, nepovažuje zadavatel za relevantní určovat úroveň pokrytí jako jedno z hodnotících kritérií.

Snahu stěžovatele o prosazení stanovení potřeby minimální úrovně pokrytí, jako hodnotícího kritéria, zadavatel nesdílí, neboť je přesvědčen, že by tak omezil možný počet uchazečů a dostal by se do kolize s ustanovením § 6 zákona.

Vzhledem k tomu, že úroveň pokrytí je u potenciálních uchazečů srovnatelná, nemohlo by ani teoreticky dojít k obdržení neporovnatelných nabídek z tohoto důvodu. Je na odpovědnosti zadavatele, aby jasně stanovil hodnotící kritéria veřejné zakázky v souladu s dodržением zásad transparentnosti a rovného nediskriminačního přístupu a zadavatel je přesvědčen, že tak učinil.

Stěžovatel ostatně ani netvrdí nic o újmě, která by se přímo vztahovala k bodu II. b) jeho námitek. Naznačuje, že újmu snad utrpí zadavatel, to však není náležitostí námitek podle ustanovení druhé věty § 110 odst. 7 zákona. K újmě popsané zcela obecně v bodě III. námitek zadavatel uvádí, že nic, co by se týkalo pokrytí, nemohlo mít vliv na pořadí nabídek. Stěžovatel se nemůže domáhat, aby pokrytí bylo hodnoceno, když zadavatel nepotřebuje vyšší pokrytí, než jakého dosahuje každá síť GSM v České republice.

Námítku stěžovatele zadavatel neakceptuje.

Ad c) Námítky ke stanovení celkové nabídkové ceny

Součástí poptávaných služeb byl i tarif E3, který je v zadávací dokumentaci jasně specifikován a zcela transparentně na několika místech zadávací dokumentace předem definován, že nebude předmětem hodnocení. Předem tedy bylo zadavatelem řečeno, že nabídka tohoto tarifu nemůže ovlivnit celkové hodnocení. Zadavatel se svým postupem vůči uchazečům tedy zachoval zodpovědně a transparentně. Postup zadavatele v žádném případě nemohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky dle zadaných kritérií. Zadavatel se nemůže v tomto směru ztotožnit s domněnkou stěžovatele, že tento postup je netransparentní.

Zadavatel rovněž nesouhlasí se stanoviskem stěžovatele, že *„nelze hovořit o bagatelních nákladech“* za tento tarif a tudíž je tento postup neekonomický.

Námítku stěžovatele zadavatel neakceptuje.

Ad d) Námítka ohledně zadání veřejné zakázky jakožto jedné veřejné zakázky bez možnosti podat nabídky na jednotlivé části předmětu veřejné zakázky (fixní a mobilní služby)

Zadavatel, s důrazem na přístup správného hospodáře se svěřenými veřejnými prostředky, definoval své požadavky na telekomunikační služby s přihlédnutím na své technologické a servisní vybavení, provozní a technické podmínky, které má v dané lokalitě k dispozici a v neposlední řadě v souladu se svými provozními potřebami pro komunikaci. Součástí požadovaných služeb ze strany zadavatele byla poptávka po cenových relacích definovaných tarifů, při dodržení a splnění dalších důležitých provozních podmínek pro zadavatele, které jsou popsány v kapitole 2 přílohy č. 1 zadávací dokumentace. V zadávací dokumentaci není zadavatelem stanoveno, že službu musí poskytovat jeden dodavatel. Naopak zadávací dokumentace nevylučovala, že část plnění zakázky mohou uchazeči naplňovat formou subdodávky. Případnému uchazeči tak nic nebránilo, aby nabídl své služby a ve spolupráci s dalšími podal společnou nabídku. Zadavatel je

přesvědčen, že k porušení zákazu diskriminace nemohlo dojít. Názor stěžovatele, že rozdělením zakázky na dílčí části, by někteří z uchazečů byli schopni nabídnout zadavateli lepší podmínky je domněnka, která postrádá argument, který by vyvrátil výhodnost požadovaného komplexního řešení vzájemně propojených služeb na pevných a mobilních linkách, tak jak je popsán v zadávací dokumentaci.

Zadavatel je přesvědčen, že za předpokladu splnění technologických a provozních požadavků uvedených v zadávací dokumentaci nelze rozdělením zakázky docílit lepších cenových podmínek, které by vedly ke snížení celkových nákladů na telekomunikační služby. K tomuto přesvědčení zadavatele opravňují předešlé mnohaleté provozní zkušenosti v řešení, které bylo založené na komplexnosti a vzájemném propojení telekomunikačních služeb, ze kterých zadavatel vycházel při definování požadavků v zadávací dokumentaci.

Námitku stěžovatele zadavatel neakceptuje.

Ad e) Námitka k dalšímu nedostatečnému vymezení zadávacích podmínek

Stěžovatel ve své námitce cituje pouze část věty odstavce (2.4.9. *Zadavatel požaduje zachování stávajících telefonních čísel*), která je tak vytržena z kontextu. Z významu nadpisu a následného celého znění odstavce, „*Zadavatel požaduje garanci zachování současného stavu a úrovně poskytovaných služeb, a že v období přechodu na využívání služeb jiného dodavatele nevznikne nebezpečí výpadku nebo omezení mobilního spojení a výpadku nebo omezení jak v rozsahu, tak úrovni dalších poskytovaných služeb*“ je zřejmé, co bylo tímto požadavkem myšleno. Navíc stávající stav a úroveň poskytovaných služeb je popsána v bodě 1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace. Pokud uchazeč tuto formulaci nedostatečně pochopil, nebo mu k vypracování nabídky v této oblasti chyběla doplňující informace, měl možnost, v souladu se zákonem, v průběhu lhůty pro podání nabídek, požádat o dodatečné informace k zadávacím podmínkám, které nevyužil. Zadavatel je přesvědčen, že i v této části obsahuje zadávací dokumentace veškeré informace potřebné k vypracování nabídky a nedošlo k pochybení, které by zásadním způsobem mohlo znemožnit vypracování nabídky a následně transparentní vyhodnocení nabídek zadavatelem.

Zadavatel uvedenou námitku neakceptuje.

Závěr

Zadavatel konstatuje, že pokud stěžovatel považoval cokoli ze zadávacích podmínek za nejasné, mohl využít mechanismu dodatečných informací podle § 49 zákona. Avšak stěžovatel (a ani žádný jiný dodavatel) si žádnou dodatečnou informaci nevyžádal. Přesto stěžovatel dokázal sestavit a podat nabídku, a dokázali to i ostatní uchazeči.

Stěžovatel v části III. podaných námitek namítá, že mu v důsledku jím popisovaných vad zadávací dokumentace vznikla újma a nemohl tak dosáhnout prvního místa v pořadí při hodnocení.

Podle ustanovení druhé věty § 110 odst. 7 zákona v námitkách stěžovatele musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla. Stěžovatel popisuje svoji újmu v bodě III. námitek, ale nelze rozeznat, jak by stěžovatel mohl získat první místo v pořadí při hodnocení nabídek, kdyby byla zakázka rozdělena tak, jak stěžovatel požaduje.

Zadavatel se nemůže také ztotožnit s tímto tvrzením stěžovatele, jelikož stěžovatel v době podání námitek nemohl mít žádné konkrétní informace o pořadí nabídek, protože námitky byly podány před jejich hodnocením resp. zasedáním hodnotící komise. O pořadí nabídek tak v době podání námitek stěžovatelem nebylo rozhodnuto.

Jak již bylo výše uvedeno, zadavatel je přesvědčen, že zadávací podmínky na předmětnou veřejnou zakázku definují požadavky zadavatele v rozsahu a podrobnostech potřebných pro zpracování nabídky a jsou plně v souladu se zákonem a s potřebami zadavatele, s cílem dosáhnout co nejnižších provozních nákladů při dodržení ostatních technologických a provozních požadavků.

Stěžovatel podáním nabídky, aniž by uplatnil možnost dodatečných dotazů v průběhu lhůty pro podání nabídky, akceptoval podmínky zadávací dokumentace, což mimo jiné prohlásil formou čestného prohlášení, které je součástí nabídky. Následně, po podání nabídky, zadávací podmínky napadá. Lze se tedy vážně domnívat, že toto jednání je čistě obstrukční a účelové.

Stěžovatel se ve svých námitkách odkazuje na judikaturu. Jde o judikáty z případů vysoce nepodobných, nepřiléhavých.

V rozsudku 62 Af 19/2011 shledal Krajský soud v Brně, že zadávací podmínky nebyly dostatečně podrobné a výstižné v těch parametrech, které byly předmětem hodnocení, takže nebylo předem jasné, jak a co se bude hodnotit. Soud nevytkl, že by podle takových zadávacích podmínek nemohly být vypracovány a podány nabídky. Nabídky skutečně podány byly, ale jejich hodnocení bylo zatíženo vadami s charakterem netransparentnosti.

Další část stejného citátu (za hranatými závorkami) se ve zmíněném rozsudku vůbec nenachází, stěžovatel zřejmě celý text převzal z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S0434/2015/VZ-37925/2015/512/MHR, v němž je obsažen citát stejně chybný. Ono rozhodnutí vytýká zadavateli dvojí výklad zadávacích podmínek a nejasnost, zda vybraný poskytovatel bude muset v budoucnu investovat v neznámé výši. Jde o jinou problematiku než v nynějším zadávacím řízení.

Taktéž poukaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 30/2010 je nepřiléhavý. Soud vytkl zadavateli technickou specifikaci prostřednictvím stanovení a provázání předmětu veřejné zakázky s určitým výrobcem či výrobkem. Vadou zadávacích podmínek nebyla neúplnost, nedostatečná podrobnost nebo nesrozumitelnost – nýbrž naopak příliš přesné a konkrétní určení předmětu plnění takové, že zvýhodněn byl určitý dodavatel.

Námítky stěžovatele z důvodu výše uvedených zadavatel považuje za neopodstatněné, účelové a obstrukční. Zadavatel je neakceptuje.

Poučení:

Stěžovatel je oprávněn podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž obdržel písemné rozhodnutí zadavatele o nevyhovění námitkám. Pokud zadavatel námítky nevyřídil podle § 111 odst. 1 zákona, lze návrh podat a doručit Úřadu a zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem.

Stejnopis návrhu musí být doručen ve stejné lhůtě rovněž zadavateli.

Na základě rozhodnutí Rady Karlovarského kraje usnesením č. RK 392/04/16.

elektronicky podepsáno

Ing. Miroslav Očenášek
vedoucí odboru